

การปลูกสร้างสวนยางพารา ที่มีประสิทธิภาพ



การยางแห่งประเทศไทย
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การปลูกสร้างสวนยางพารา ที่มีประสิทธิภาพ



การยางแห่งประเทศไทย
Rubber Authority of Thailand

การยางแห่งประเทศไทย
www.raot.co.th

คำนำ

นโยบายที่กำหนดในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2552-2554) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) นโยบายที่ 3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างสมดุล ประเด็นนโยบายข้อที่ 3.2 การปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร เป้าหมายเชิงนโยบาย ภาคเกษตรเจริญเติบโตอย่างมี เสถียรภาพ เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร มีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จากนโยบายของรัฐฯ ดังกล่าว จึงได้มอบหมายให้องค์การสวนยาง จัดตั้งศูนย์เครือข่ายถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยางพาราครบวงจร เพื่อสนับสนุนดำเนินงานตามนโยบาย ด้านยางพารา 3 กิจกรรม ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 1 ะ เชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ด้านยางพาราครบวงจร

กิจกรรมที่ 2 : การเผยแพร่ความรู้ด้านยางพารา เกี่ยวกับการสร้างสวนยางพารา การแปรรูปยางเบื้องต้น และการจำหน่ายผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมที่ 3 ะ จัดตั้งศูนย์เรียนรู้และพัฒนาเกษตรกรด้านยางพาราครบวงจร

การที่เกษตรกรสามารถปลูกสร้างสวนยางพาราที่มีประสิทธิภาพ มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง สามารถให้ผลผลิตสูง และใช้ประโยชน์จากต้นยาง ให้ได้น้ำอย่างเต็มที่ เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในระยะยาว ให้ผลตอบแทนคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ จึงเรียกว่าประสบความสำเร็จ ดังนั้น เจ้าของสวนยางจำเป็นต้องคำนึงถึงเทคนิคทางด้านวิชาการที่เหมาะสม ตั้งแต่การเตรียมการก่อนปลูก พันธุ์ที่เลือกปลูก การปลูก การบำรุงรักษา ไปจนถึงการกรีด ที่ถูกวิธี และจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อต้นยางจะได้ เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ที่สุด ตลอดจนการหาแนวทางใหม่เพื่อเพิ่มผลตอบแทน

การเพิ่มพื้นที่ปลูกยางจากแหล่งปลูกยางเดิมในภาคใต้ และภาคตะวันออกไปยัง แหล่งปลูกยางใหม่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ซึ่งสภาพแวดล้อมของ พื้นที่ปลูกเหล่านี้มีข้อจำกัดหลายประการ ทั้งในด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ปริมาณการ กระจายตัวของฝนมีน้อย การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ความชื้นในอากาศมีมาก และ สภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่ทำให้การปลูกยางในพื้นที่เหล่านี้มีระยะเวลาของการเปิดกรีดช้าลง ทำให้ผลผลิตน้ำยางต่ำกว่า ในพื้นที่ปลูกยางเดิม

ดังนั้น จึงได้มอบหมายให้ศูนย์เผยแพร่ความรู้ด้านยางพาราฯ จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการปลูกสร้างสวนยางพาราแก่เกษตรกร เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามหลักการ “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยยึดหลักทางสายกลางที่อยู่บนพื้นฐานของความพอดี รู้จักพอประมาณอย่างมีเหตุผล มีความรู้เท่าทันโลก เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตของคนไทย และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม

โครงการบริหารจัดการศูนย์เครือข่ายถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยางพาราครบวงจร ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ด้านข้อมูล ในการจัดทำเอกสารฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง



(นายปณณวิชญ์ วงศ์สุวรรณ)

ผู้อำนวยการ โครงการบริหารจัดการศูนย์เครือข่ายถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยางพาราครบวงจร



สารบัญ

	หน้า
การดำเนินงาน โครงการบริหารจัดการศูนย์เครือข่ายฯ	8
พันธู์ยางแนะนำ	9
การปลูก	24
การดูแลรักษา	29
ศัตรูของยางพาราและการป้องกันกำจัด	44
วัชพืชและการป้องกันกำจัด	53
การใช้ปุ๋ยในการเกษตร	57
การกรีดยาง	63
การหาเปอร์เซ็นต์เนื้อยางแห้ง	79
การจำหน่ายผลผลิต	85
การผลิตยางก้อนถ้วย	87
การทำยางแผ่นชั้นดี	90
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคายาง	98
โครงการจำหน่ายปัจจัยการผลิต	100



สำนักงานและที่ตั้ง



สำนักงานใหญ่

ตั้งอยู่ ต.ช้างกลาง อ.ช้างกลาง จ.นครศรีธรรมราช
โทรศัพท์ 0-7549-1570-2 โทรสาร 0-7549-1339, 0-7549-1343

สำนักงานกรุงเทพมหานคร

ตั้งอยู่ ถนนบางกอกน้อย-ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ 0-2424-4259, 0-2434-1432-3
โทรสาร 0-2433-6595

สำนักงานฝ่ายโรงงาน 2

ตั้งอยู่ ต.กรงหย่น อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช
โทรศัพท์ 0-7547-0727, 0-7547-0896 โทรสาร 0-7547-0726

สำนักงานฝ่ายสวน 2, 3

ตั้งอยู่ ต.กรงหย่น อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช
โทรศัพท์ 0-7547-0724 โทรสาร 0-7547-0724

สำนักงานฝ่ายโรงงาน 4

ตั้งอยู่ ต.ไพร อ.บุญหาญ จ.ศรีสะเกษ
โทรศัพท์ 08-1821-7910 (ผอ.ฝ่ายโรงงาน 4 นายสร้างสรรค์ เพชรลุ่ม)

สำนักงานฝ่ายโรงงาน 5

ตั้งอยู่ ต.ผาสุก อ.วังสามหมอ จ.อุดรธานี
โทรศัพท์ 08-9893-1330 (ผอ.ฝ่ายโรงงาน 5 นายปิ่นฉวีชัย วงศ์สุวรรณ)

สำนักงานฝ่ายโรงงาน 6

ตั้งอยู่ ต.พนอม อ.ท่าอุเทน จ.นครพนม โทรศัพท์ 08-3068-0310
(ผอ.ฝ่ายโรงงาน 6 นายสันตยา พันธุ์วิเชียร)

ศูนย์รับซื้อผลผลิตยางพาราและจำหน่ายปัจจัยการผลิต จังหวัดพะเยา

ตั้งอยู่ : ต.เขียงแรง อ.ภูซาง จ.พะเยา
โทรศัพท์ : 08-9870-5609 (คุณสุรชาติพย์ จันทร์ผลึก)
รับซื้อ : ยางแผ่นดิบ ยางก้อนถ้วย



ศูนย์รับซื้อผลผลิตยางพาราและจำหน่ายปัจจัยการผลิต จังหวัดกำแพงเพชร

ตั้งอยู่ : ต.ทรงธรรม อ.เมือง จ.กำแพงเพชร
โทรศัพท์ : 08-6907-8880 (คุณประพันธ์ ช่อกระถิน)
รับซื้อ : ยางแผ่นดิบ ยางก้อนถ้วย



ศูนย์รับซื้อผลผลิตยางพาราและจำหน่ายปัจจัยการผลิต จังหวัดพิษณุโลก

ตั้งอยู่ : ต.บ้านยาง อ.วัดโบสถ์ จ.พิษณุโลก
โทรศัพท์ : 08-1972-9440 (คุณแสงระวี เมืองเปรม)
รับซื้อ : ยางแผ่นดิบ ยางก้อนถ้วย



ศูนย์รับซื้อผลผลิตยางพาราและจำหน่ายปัจจัยการผลิต จังหวัดเลย

ตั้งอยู่ : ต.ธาตุ อ.เขียงคาน จ.เลย
โทรศัพท์ : 08-9230-7245 (คุณกาญจนา บุคดีเคน)
รับซื้อ : ยางแผ่นดิบ ยางก้อนถ้วย



ศูนย์รับซื้อผลผลิตยางพาราและจำหน่ายปัจจัยการผลิต จังหวัดนครพนม

ตั้งอยู่ : ต.ฟุ่มแก อ.นาแก จ.นครพนม
โทรศัพท์ : 08-5693-8882 (คุณชัตติยา แสนสุภา)
รับซื้อ : ยางแผ่นดิบ ยางก้อนถ้วย



ศูนย์รับซื้อผลผลิตยางพาราและจำหน่ายปัจจัยการผลิต จังหวัดชัยภูมิ

ตั้งอยู่ : ต.บ้านขาม อ.จัตุรัส จ.ชัยภูมิ
โทรศัพท์ : 08-5370-3367 (คุณนวิศพร สุขไต้ผึ้ง)
รับซื้อ : ยางแผ่นดิบ ยางก้อนถ้วย





การดำเนินงาน โครงการบริหารจัดการศูนย์เครือข่าย ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยางพาราครบวงจร

องค์การสวนยาง ดำเนินงานตามโครงการบริหารจัดการศูนย์เครือข่าย ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยางพาราครบวงจร ในการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ด้านยางพาราครบวงจร มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 โดยดำเนินการจัดประชุมทั้งหมด 60 จังหวัด จนสามารถจัดตั้งกลุ่มคณะกรรมการเครือข่ายฯ ได้ทั้งหมด 56 เครือข่าย การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 : พัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ด้านยางพาราครบวงจร ใน 60 จังหวัด โดยทำการเชื่อมโยงเครือข่ายจากระดับจังหวัด และพัฒนาขึ้นมาเป็นเครือข่ายระดับภาค ระดับประเทศ จนถึงขณะนี้ได้มีตัวแทน คณะกรรมการเครือข่ายฯ เข้าไปร่วมเป็นคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ

กิจกรรมที่ 2 : เผยแพร่ความรู้ด้านยางพาราครบวงจร โดยทำการเผยแพร่ความรู้ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จัดทำเอกสารเผยแพร่ รวมถึงการแจ้งข่าวผ่านทาง SMS และเว็บไซต์ ของการยางแห่งประเทศไทย www.raot.co.th

กิจกรรมที่ 3 : บริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ และพัฒนาเกษตรกรด้านยางพาราครบวงจร ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งในแต่ละปีจะมีคณะกรรมการเครือข่ายฯ เข้ารับการฝึกอบรมปีละ 17-25 รุ่น ๆ ละ 45-50 คน ตามงบประมาณที่ได้รับประจำปี โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อบริหารจัดการเครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ให้มีความต่อเนื่อง และมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

2. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ จนเกิดทักษะในการจัดการเกี่ยวกับยางพาราครบวงจร ตั้งแต่เริ่มปลูกสร้างสวนยาง การบำรุงรักษา การเก็บ ผลผลิตน้ำยางสด การแปรรูปเบื้องต้น การจัดการด้านการตลาดเกี่ยวกับผลผลิต

3. เพื่อสร้างโอกาสให้กับเกษตรกร มีความรู้เกี่ยวกับรายาย ที่ตนเองสามารถขาย ได้ อย่างสมเหตุสมผล



พันธุ์ยางแนะนำ

การเลือกพันธุ์

- ให้ผลผลิตสูง
- การเจริญเติบโตดี
- มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- ต้านทานโรคในพื้นที่ที่มีปัญหารุนแรงดี

พันธุ์ยางแนะนำ

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ให้ความสำคัญของการปรับปรุงพันธุ์ยาง มาโดยตลอด ด้วยการผสมพันธุ์ สร้างพันธุ์ยางลูกผสมของไทย คัดเลือกพันธุ์ยางทั้งจาก ในประเทศ และ แลกเปลี่ยนพันธุ์ยางกับต่างประเทศ โดยมีวิธีการและแผนการปรับปรุง พันธุ์ยางที่เป็นมาตรฐานสากล ที่ต้องใช้ระยะเวลานานถึง 30 ปี พันธุ์ยางที่ผ่านการคัดเลือก จะนำมาจัดทำคำแนะนำพันธุ์ยางทุก 4 ปี โดยคำนึงถึงผลผลิต การเจริญเติบโต การต้านทาน โรค และความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ พันธุ์ยางที่สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร แนะนำปี 2554 แบ่งเป็น 3 ชั้น และ 3 กลุ่ม

พันธุ์ยางชั้น 1

เป็นยางพันธุ์ดี ที่ผ่านการทดลอง และศึกษาลักษณะต่าง ๆ อย่างละเอียด แนะนำ ให้ปลูกโดยไม่จำกัดเนื้อที่ปลูก

พันธุ์ยางชั้น 2

เป็นยางพันธุ์ดีที่อยู่ระหว่างการทดลอง และศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติม แนะนำ ให้ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อย กว่า 7 ไร่ และควรปลูกภายใต้การแนะนำของสถาบันวิจัยยาง

พันธุ์ยางชั้น 3

เป็นยางพันธุ์ดีที่ยังอยู่ระหว่างการทดลอง และยังมีข้อมูลจำกัด แนะนำให้ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ และควร ปลูกภายใต้การแนะนำของสถาบันวิจัยยาง

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง เป็นพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงเป็นหลัก **กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้** เป็นพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตทั้งน้ำยาง และเนื้อไม้ โดยให้ผลผลิตน้ำยางสูง และมีการเจริญเติบโตดี ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณ เนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูง

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้ เป็นพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตเนื้อ ไม้สูงเป็นหลัก ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูงมาก ผลผลิตน้ำยางจะอยู่ในระดับต่ำกว่า พันธุ์ยางในกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

พันธุ์ยางแนะนำในพื้นที่ปลูกยางเดิม

พันธุ์ยางชั้น 1

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง

สถาบันวิจัยยาง 251	สถาบันวิจัยยาง 226	BPM 24
RRIM 600		

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้

PB 235	PB 255	PB 260
--------	--------	--------

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้

ฉะเชิงเทรา 50	AVROS 2037	BPM 1
---------------	------------	-------

พันธุ์ยางชั้น 2

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง

สถาบันวิจัยยาง 218	สถาบันวิจัยยาง 250	สถาบันวิจัยยาง 319
สถาบันวิจัยยาง 405	สถาบันวิจัยยาง 406	สถาบันวิจัยยาง 410
สถาบันวิจัยยาง 411	สถาบันวิจัยยาง 416	สถาบันวิจัยยาง 3601
สถาบันวิจัยยาง 3602	สถาบันวิจัยยาง 3603	สถาบันวิจัยยาง 3605
สถาบันวิจัยยาง 3606	Haiken 2	PR 302
PR 305	RRIC 100	RRIC 101

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้

สถาบันวิจัยยาง 312	สถาบันวิจัยยาง 325	สถาบันวิจัยยาง 403
สถาบันวิจัยยาง 404	สถาบันวิจัยยาง 407	สถาบันวิจัยยาง 409
สถาบันวิจัยยาง 412	สถาบันวิจัยยาง 413	สถาบันวิจัยยาง 3604
สถาบันวิจัยยาง 3607	RRIC 121	RRII 203

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้

สถาบันวิจัยยาง 401	สถาบันวิจัยยาง 414	สถาบันวิจัยยาง 415
--------------------	--------------------	--------------------

พันธุ์ยางชั้น 3

สถาบันวิจัยยาง 3701	สถาบันวิจัยยาง 3702	สถาบันวิจัยยาง 3901
สถาบันวิจัยยาง 3902	สถาบันวิจัยยาง 3903	สถาบันวิจัยยาง 3904
สถาบันวิจัยยาง 3905	สถาบันวิจัยยาง 3906	สถาบันวิจัยยาง 3907

พันธุ์ยางแนะนำในพื้นที่ปลูกยางใหม่

พันธุ์ยางชั้น 1

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง

สถาบันวิจัยยาง 408	สถาบันวิจัยยาง 251	สถาบันวิจัยยาง 226
BPM 24	RRIM 600	

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ RRII118

PB235

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้

ละเซิงเทรา 50	AVROS 2037	BPM 1
---------------	------------	-------

พันธุ์ยางชั้น 2

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง

สถาบันวิจัยยาง 250	สถาบันวิจัยยาง 319	สถาบันวิจัยยาง 405
สถาบันวิจัยยาง 406	สถาบันวิจัยยาง 410	สถาบันวิจัยยาง 411
สถาบันวิจัยยาง 416	สถาบันวิจัยยาง 3601	สถาบันวิจัยยาง 3602
สถาบันวิจัยยาง 3603	สถาบันวิจัยยาง 3605	สถาบันวิจัยยาง 3606
Haiken 2	PR 302	PR 305
RRIC 101		

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้

สถาบันวิจัยยาง 312

สถาบันวิจัยยาง 325

สถาบันวิจัยยาง 403

สถาบันวิจัยยาง 404

สถาบันวิจัยยาง 407

สถาบันวิจัยยาง 409

สถาบันวิจัยยาง 412

สถาบันวิจัยยาง 413

สถาบันวิจัยยาง 3604

สถาบันวิจัยยาง 3607

RRIC 121

RRII 203

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้

สถาบันวิจัยยาง 401

สถาบันวิจัยยาง 414

สถาบันวิจัยยาง 415

พันธุ์ยางชั้น 3

สถาบันวิจัยยาง 3701

สถาบันวิจัยยาง 3702

สถาบันวิจัยยาง 3901

สถาบันวิจัยยาง 3902

สถาบันวิจัยยาง 3903

สถาบันวิจัยยาง 3904

สถาบันวิจัยยาง 3905

สถาบันวิจัยยาง 3906

สถาบันวิจัยยาง 3907

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลิตน้ำยาง

สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251)

- ผลผลิตเนื้อยางแห้งเฉลี่ย 10 ปี 457 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ส่วนยางใหม่ให้ผลผลิต เฉลี่ย 317 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

- การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมและเปลือกอกใหม่หนาปานกลาง ดีทั้งในระยะก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีด การผลัดใบค่อนข้างช้าและผลัดใบพร้อมกัน สีของน้ำยางและยางแผ่นดิบมีสีขาว

- ควรใช้ระบบกรีดครึ่งลำต้น วันเว้นวัน

- ด้านทานโรคเส้นดำดี ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพูปานกลาง มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ด้านทานลมปานกลาง

- ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

BPM 24

- ผลผลิตเฉลี่ย 312 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เมื่อใช้สารเคมีเร่งน้ำยา

- การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมหนามาก เปลือกอกใหม่หนาปานกลาง

- ควรใช้ระบบกรีดครึ่งลำต้น วันเว้นวัน หากใช้ระบบกรีดถี่ จะทำให้ต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งมากขึ้น

ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราดีมาก ด้านทานโรคเส้นดำดี ด้านทานโรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพู ปานกลาง มีต้นเปลือกแห้งจำนวน ปานกลาง ด้านทานลมปานกลาง

- ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง และพื้นที่ที่มีความชื้นสูง

ข้อสังเกต : ในระยะยางอ่อนแตกกิ่งเล็ก ๆ จำนวนมาก ลำต้นและกิ่งมีรอยแผลน้ำยางไหล ซึ่งจะหายไปในระยะต่อมา 13

สถาบันวิจัยยาง 226 (RRIT 226)

- ผลผลิต 8 ปี กรีดเฉลี่ย 346 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
- การเจริญเติบโตระยะก่อนเปิดกรีด และระยะระหว่างกรีด ปานกลาง ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงปานกลาง
- ควรใช้ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นวัน
- ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำดี ด้านทานโรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพูปานกลาง และอ่อนแอต่อโรคราแป้ง
- ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชันและพื้นที่ที่มีความชื้นสูง ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และมีระดับน้ำใต้ดินสูง

RRIM 600

- ผลผลิตเฉลี่ย 289 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตเพิ่มขึ้นปานกลาง เมื่อใช้สารเคมีเร่ง น้ำยาง ผลผลิตลดลงมากในช่วงผลัดใบ ในพื้นที่แห้งแล้ง
- การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเค็มบาง และเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง
- ควรใช้ระบบกรีดครั้งลำต้น วันเว้นวัน
- ด้านทานโรคราแป้งและโรคใบจุดนูนปานกลาง อ่อนแอต่อโรคราสีชมพู อ่อนแอมากต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำ มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ด้านทานลมปานกลาง
- ปลูกได้ดีในพื้นที่ลาดชัน ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ข้อสังเกต : ไม่ควรปลูกในพื้นที่ที่มีโรคใบร่วงไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำระบาดอย่างรุนแรง

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลิตน้ำยางและเนื้อไม้

PB 235

- ระยะก่อนเปิดกรีดเจริญเติบโตดีมาก เปิดกรีดได้เร็ว ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้น ทั้งแปลงดี ทำให้มีจำนวนต้นเปิดกรีดมาก ระยะระหว่างกรีดเจริญเติบโตปานกลาง

- ระยะยางอ่อนแตกกิ่งเร็ว กิ่งมีขนาดเล็กจำนวนมาก และทยอยทิ้งกิ่งด้านล่าง เมื่ออายุเพิ่มขึ้นเหลือกิ่งขนาดกลาง 4-5 กิ่งในระดับสูง มีพุ่มใบค่อนข้างบาง ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปกลม

- เริ่มผลัดใบช้า และทยอยผลัดใบ

- เปลือกเสริมหนาปานกลาง เปลือกงอกใหม่บาง

- ระบบกรีดครั้งลำต้น วันเว้นวัน

- ผลผลิตน้ำยาง 10 ปี กรีดเฉลี่ย 330 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ที่ปลูกในแปลงทดลองเดียวกันร้อยละ 37 ผลผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เมื่อใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ในช่วงผลัดใบผลผลิตลดลงปานกลาง

ผลผลิตเนื้อไม้ในช่วงอายุ 6, 15 และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.10, 0.30 และ 0.41 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 6.75, 22.34 และ 28.09 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

- ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราปานกลาง อ่อนแอมากต่อโรคราแป้ง และโรคใบจุดนูน

- ด้านทานโรคเส้นดำปานกลาง และด้านทานศัตรูโรคราสีชมพู

- มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งค่อนข้างมาก

- ด้านทานลมปานกลาง

- ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และมีระดับน้ำใต้ดินสูง

ข้อสังเกต : ยางพันธุ์นี้มีการเจริญเติบโตดีมาก เปิดกรีดได้เร็วเนื่องจากทรงพุ่มขนาดใหญ่ไม่ควรปลูกระยะห่างระหว่างต้นน้อยกว่า 3 เมตร

ข้อจำกัด : ไม่แนะนำการกรีดถี่ที่มีวันกรีดติดต่อกันเพราะต้นยางจะเกิดอาการ เปลือกแห้งมาก

PB 255

- ระยะเวลาก่อนเปิดกรีดเจริญเติบโตดี ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลง ปานกลาง
ระยะระหว่างกรีดเจริญเติบโตปานกลาง

- แดกกิ่งขนาดเล็กจำนวนมากพุ่มใบทึบ ทรงพุ่มมีขนาดปานกลางเป็นรูปกลม
- เริ่มผลัดใบค่อนข้างช้า
- เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนา
- ควรใช้ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นวัน
- ผลผลิตน้ำยาง 10 ปีกรีด เฉลี่ย 318 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ที่ปลูกในแปลงทดลองเดียวกันร้อยละ 46 ผลผลิตเพิ่มขึ้นปานกลาง เมื่อใช้สารเคมีเร่งน้ำยางในช่วงผลัดใบผลผลิตลดลงปานกลาง

- ผลผลิตเนื้อไม้ในช่วงอายุ 6, 15 และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.10, 0.28 และ 0.39 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 6.26, 21.57 และ 27.24 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

- อ่อนแอต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทธา โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพู
ต้านทานปานกลางต่อโรคราแป้ง และโรคเส้นดำ

- มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งปานกลาง
- ต้านทานลมดี
- ปลูกได้ดีในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ข้อจำกัด : ไม่แนะนำการกรีดถี่ที่มีวันกรีดติดต่อกัน เพราะต้นยางจะเกิดอาการ เปลือกแห้งมาก

PB 260

- ระยะก่อนเปิดกรีดเจริญเติบโตดี ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงดี ทำให้ มีจำนวนต้นเปิดกรีดมาก ระหว่าง กรีดเจริญเติบโตปานกลาง

- แดกกิ่งน้อย กิ่งมีขนาดปานกลาง และแต่ละกิ่งจะแตกกิ่งเล็ก ๆ จำนวนมาก เป็นชั้น ๆ พุ่มใบทึบในช่วงอายุน้อยทรงพุ่มมีขนาดปานกลาง เป็นรูปกลม

- เริ่มผลัดใบช้า

- เปลือกเค็มหนาปานกลาง เปลือกงอกใหม่บาง

- ควรใช้ระบบกรีดครึ่งลำต้น วันเว้นวัน

- ผลผลิตน้ำยาง 10 ปีกรีด เฉลี่ย 322 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ที่ปลูกในแปลงทดลองเดียวกันร้อยละ 32 ผลผลิตเพิ่มขึ้นปานกลาง เมื่อใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ในช่วงผลัดใบผลผลิตลดลงเล็กน้อย

- ผลผลิตเนื้อไม้ ในช่วงอายุ 6, 15 และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.10, 0.26 และ 0.36 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 6.85, 19.90 และ 25.53 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ

- ต้านทานปานกลางต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคราแป้ง โรคใบจุด นูน และโรคเส้นดำ ต้านทานดีต่อโรคราสีชมพู

- มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งค่อนข้างมาก

- ต้านทานลมดี

- ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ข้อจำกัด : ไม่แนะนำการกรีดลำต้นที่มีวันกรีดติดต่อกัน เพราะต้นยางจะเกิดอาการ เปลือกแห้งมาก

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้

ฉะเชิงเทรา 50 (RRIT 402)

- การเจริญเติบโตของลำต้น เจริญเติบโตดีมาก ต้นยางอายุ 6 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 51.6 เซนติเมตร
- การแตกกิ่งและทรงพุ่ม ทรงพุ่มค่อนข้างใหญ่ ลักษณะการแตกกิ่งสมคูล การแตกกิ่งอยู่ในระดับสูง และรูปทรงลำต้นตรง
- การผลัดใบ เริ่มผลัดใบเร็ว
- ผลผลิตเนื้อไม้ ต้นยางอายุ 6 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้นตรง
- การผลัดใบ เริ่มผลัดใบเร็ว
- ผลผลิตเนื้อไม้ ต้นยางอายุ 6 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.11 ลูกบาศก์เมตร ต่อต้น คิดเป็น 7.76 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่
- ต้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราปานกลาง ต้านทานโรคราแป้ง ปานกลาง และต้านทานดีต่อโรคใบจุดนูน
- การเจริญเติบโตดีมาก ต้นยางอายุ 6, 15 และ 20 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 50.3, 78.5 และ 87.3 เซนติเมตร ตามลำดับ
- การแตกกิ่งและทรงพุ่มในช่วงยางอายุน้อยมีกิ่งขนาดเล็กจำนวนมากแตกกิ่งสมคูล พุ่มใบทึบ ทิ้งกิ่งเล็กค่อนข้างเร็วเมื่ออายุมากเหลือกิ่งขนาดใหญ่ 1-2 กิ่ง ในระดับสูง ทำให้ทรงพุ่มโปร่งรูปทรงลำต้นตรง ลักษณะกลม
- การผลัดใบ เริ่มผลัดใบเร็ว
- ผลผลิตเนื้อไม้ ต้นยางอายุ 6, 15 และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.3, 1.0, 0.31 และ 0.43 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 7.22, 23.07 และ 28.90 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ
- อ่อนแอต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา ต้านทานปานกลางต่อโรคราแป้ง และต้านทานดีต่อโรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพู
- ต้านทานลมดี
- ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและมีระดับน้ำใต้ดินสูง

BPM 1

- การเจริญโตดีมาก ต้นยางอายุ 6, 15 และ 20 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 50.1, 78.1 และ 86.9 เซนติเมตร ตามลำดับ
- ในช่วงอายุน้อยแตกกิ่งต่ำมีกิ่งขนาดเล็กจำนวนมาก การแตกกิ่งสมดุลทรงพุ่ม รูปกรวย มีขนาดปานกลาง ทรงพุ่มโปร่งอยู่ในระดับสูง
- การผลัดใบ เริ่มผลัดใบเร็ว
- ผลผลิตเนื้อไม้ต้นยางอายุ 6, 15 และ 20 ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.10, 0.31 และ 0.43 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 7.12, 22.91 และ 28.73 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ตามลำดับ
- ต้านทานดีต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และต้านทานปานกลางต่อ โรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพู
- ต้านทานลมดี
- ปลูกได้พื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ยางพันธุ์ใหม่ RRIT408 (พันธุ์เฉลิมพระเกียรติ 984)

ผลผลิตสูง ทนแล้งได้ดี เหมาะกับพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยางพันธุ์ใหม่ "RRIT 408" ผลงานวิจัยล่าสุดของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำงานวิจัยยางให้กับ สกย. จุดเด่นของยางพันธุ์ใหม่นี้ ปลูกง่าย โตไว ให้ปริมาณน้ำยางสูง เฉลี่ย 352 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี มากกว่า RRIM 600 ถึงร้อยละ 62 ก่อนข้างต้านทานต่อใบร่วง ไฟทอปโทรา, ใบจุดก้างปลา ต้านทานปานกลางต่อราแป้ง, ใบจุดคอลเลโทตริกัม, โรคเส้นดำ และโรคราสีชมพู ที่สำคัญทนความแห้งแล้งได้ดี ต้านทานลม ปานกลาง

- การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดดี และระหว่างกรีด เติบโตปานกลาง ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงดี มีจำนวนต้นเปิดกรีดมาก
- การแตกกิ่ง ทรงพุ่ม แตกกิ่งมากขนาดใหญ่และกลาง การแตกกิ่งสมดุล พุ่มใบ ไม่ทึบมาก ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปกรวย
- การผลัดใบ ทนย่อยผลัด
- ความหนาเปลือก เปลือกเดิมหนา และเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง
- ระบบกรีด ครึ่งลำต้น วันเว้นวัน
- ผลผลิตยางพื้นที่ปลูกยางใหม่ ผลผลิต 8 ปีกรีด เฉลี่ย 352 กก./ไร่/ปี สูงกว่า RRIM600 62%

BPM 1 - ความต้านทานโรค

ใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา	ค่อนข้างต้านทาน
ราแป้ง	ต้านทานปานกลาง
ใบจุดคอลลโทตริกัม	ต้านทานปานกลาง
ใบจุดนูน	ต้านทานปานกลาง
ใบจุดก้างปลา	ค่อนข้างต้านทาน
เส้นดำ	ต้านทานปานกลาง
ราสีชมพู	ต้านทานปานกลาง

- อาการเปลือกแห้ง ต้นยางมีอาการเปลือกแห้งปานกลาง

ข้อจำกัด ไม่เหมาะสมสำหรับการกรีดด้วยระบบกรีดมากกว่าวันเว้นวัน เพราะต้น ยาง
จะเกิดอาการเปลือกแห้งได้ง่าย20

ผลผลิตเนื้อยางแห้งของพันธุ์ยางชั้น 1 ที่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางใหม่

หน่วย ะ กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

พันธุ์ยาง	ปีกริต										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง											
สถาบันวิจัยยาง 251	267	384	399	490	426	662	511	454	498	532	462
สถาบันวิจัยยาง 226	221	334	406	383	396	522	641	547	447	432	433
BPM 24	291	376	364	344	321	359	337	348	345	352	344
RRIM 600	171	233	280	312	325	349	348	329	319	307	279
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้											
PB 235	215	302	301	329	348	381	358	385	324	342	329
PB 255	230	325	306	308	325	360	361	389	317	318	324
PB 260	253	355	339	345	344	390	357	351	270	291	330

หมายเหตุ : ใช้ระบบกริต ครั้งลำต้น วันเว้นวัน
จำนวนวันกริต 129 ± 7 วัน

ผลผลิตเนื้อยางแห้งของพันธุ์ยางชั้น 1 ที่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางเดิม

พันธุ์ยาง	ปีกรีด										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง											
สถาบันวิจัยยาง 408	261	348	387	404	422	416	299	282			352
สถาบันวิจัยยาง 251	263	319	362	395	325	400	365	320			343
สถาบันวิจัยยาง 226	203	225	281	383	349	384	298	369	311	372	317
BPM 24	225	237	280	318	292	362	353	307	250	245	287
RRIM 600	177	189	226	285	283	340	276	274	268	309	263
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้											
RRII 118	199	251	341	357	336	336	336	334	318	347	315
PB 235	211	236	292	338	290	328	399	351	285	345	307

ผลผลิตเนื้ออย่างแห้งของพันธุ์ยางชั้น 1 ที่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางใหม่

หน่วย ะ กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

หมายเหตุ ะ ใช้ระบบกรีด ครึ่งลำต้น วันเว้นวัน
จำนวนวันกรีด 108 ± 8 วัน

ผลผลิตเนื้อยางแห้งของพันธุ์ยางชั้น 1 ที่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ปลูกยางเดิม

พันธุ์ยาง	ผลผลิต ¹⁷ (กก./ไร่/ปี)	ผลผลิต ¹⁷ (ต.ก. ไร่/จ)	ผลผลิต เนื้อไม้ (อบน Ai)	ผลผลิต เนื้อไม้ (อบน Ai)	ผลผลิต ¹⁷ เพื่อใช้ สารเคมี ร่งน้ำยา	การเจริญเติบโต		ความต้านทานโรค ²⁷						อาการ เปื่อยแห้ง	น้ำหนัก ยาง	การปลูกในพื้นที่ที่มีเชื้อรา ³			
						ก่อน กว	ระหว่าง กว	ใบร่วง ไฟ ทอป โทรา	ราแป้ง	ใบจุด ศูนย์	ใบจุด ลำปาง	เส้นดำ	ราสี ขมหม			ลาดัน	หน้ดิบ อัน	ระดับบา ไม้ดิบสูง	
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง																			
RRIT 408	ยังไม่แนะนำ	352 (8 ร)	-	-	4	2	3	2	3	3	2	3	3	3	3	3	ได้	ไม่แนะนำ	ได้
RRIT 251	462 (10 ร)	343 (8 ร)	-	-	4	3	3	3	3	3	3	2	3	2	3	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	
RRIT 226	433 (10 ร)	317 (10 ร)	-	-	3	3	3	3	4	3	3	3	2	2	3	ได้	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	
BPM 24	344 (10 ร)	287 (10 ร)	-	-	4	3	3	2	3	3	2	2	3	3	3	ได้	ได้	ได้	
PPIM 600	297 (10 ปี)	263 (10 ร)	-	-	3	3	3	5	3	3	4	4	5	2	3	ได้	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตนยางและเนื้อไม้																			
RRII 118	ไม่แนะนำ	315 (10 ร)	-	30 (20 ปี)	3	1	2	2	3	3	3	2	2	2	2	ได้	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	
PB 235	329 (10 ร)	307 (10 ร)	27 (20 ร)	26 (20 ปี)	4	1	3	3	4	4	2	3	2	4	3	ได้	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	
PB255	324 (10 ร)	ไม่แนะนำ	25 (20 ปี)	-	3	2	3	4	2	4	3	3	4	3	2	ได้	ได้	ได้	
PB 260	330 (10 ปี)	ไม่แนะนำ	25 (20 ร)	-	3	2	3	2	3	3	2	2	2	4	2	ได้	ท	"ได้"	
พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้																			
อะพิงเทรา 50	-	-	18 (9 ร)	19 (13 ปี)	-	1	-	3	3	2	4	-	2	-	3	ได้	ได้	ได้	
AVROS 2037	-	-	31 (20 ปี)	16 (12 ปี)	-	1	-	5	3	2	2	-	2	-	2	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	ไม่แนะนำ	
BPM 1	-	-	30 (20 ร)	27 (20 ปี)	-	1	-	2	2	3	2	-	3	-	2	ได้	ได้	ได้	

หมายเหตุ ใช้ระบบกรีด ครั้งลำต้น วันเว้น

วัน จำนวนวันกรีด 129 ±7 วัน (พื้นที่ปลูกยางเดิม), 108 ±8 วัน (พื้นที่ปลูกยางใหม่)

¹⁷ 1 = น้อยมาก

2 = น้อย

3 = ปานกลาง

4 = ค่อนข้างมาก

5 = มาก

²⁷ 1 = ดีมาก

I NC II รุ่ง

3 = ปานกลาง

4 = ค่อนข้างเร็ว

5 = เร็ว

^{3/} 1 = ด้านทาน

2 = ค่อนข้างต้านทาน

3 = ด้านทานปานกลาง

4 = ค่อนข้างอ่อนแอ

5 = อ่อนแอ

^{6/} พื้นที่ปลูกยางใหม่

¹¹⁷ พื้นที่ปลูกยางใหม่

⁷ จำนวนปีกรีดเฉลี่ย

^{4/} คายต้นยาง

การปลุก

«

การเตรียมพื้นที่

- ทำการไถพรวน และไถพรวนอย่างน้อย 2 ครั้ง พร้อมทั้งเก็บตอไม้ เศษไม้และ เศษวัชพืชออกให้หมด เพื่อปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมสำหรับการปลูกสร้างสวนยาง สำหรับ พื้นที่ลาดเอียงมากกว่า 15 องศา จะต้องวางแผนปลูกตามขั้นบันได

- วางแนวปลูกตามแนวตะวันออก ตะวันตก
- ระยะปลูก 3x7 เมตร (76 ต้น/ไร่) หรือ 3x6 เมตร (89 ต้น/ไร่) หรือ 2.5x7 เมตร (91

ต้น/ไร่)

- ขนาดของหลุม กว้าง ยาว ลึก 50x50x50 เซนติเมตร



- ใส่ปุ๋ยหินฟอสเฟส 170 กรัม รองก้นหลุมร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ 3-5 กิโลกรัมต่อต้น

วิธีการปลูก

การปลูกด้วยต้นตอตาย เป็นวิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติ แต่ไม่แนะนำสำหรับการ ปลูก ยางในพื้นที่ปลูกยางใหม่ ที่มีปริมาณน้ำฝนต่ำ การปลูกด้วยต้นตอตา ควรปลูกต้นฤดูฝน วิธีการ ปลูก ใช้เหล็กหรือไม้หลายแหลมขนาดเล็กกว่าต้นตอตาที่ปลูกเล็กน้อย แทะลงบน หลุมปลูก ลึก ขนาดเกือบเท่าความยาวของรากแก้วต้นตอตา เสียบต้นตอตาตามร่องที่แทงไว้ ให้แผ่นตาอยู่แนว ทิศเหนือ-ใต้ จากนั้นใช้เหล็กแหลมหรือไม้ อัดต้นตอตาให้แน่นที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่าให้มีโพรง อากาศบริเวณราก เพราะจะทำให้รากเน่า การกลบดิน ต้องให้แนว ระดับดินอยู่ตามส่วนรอยต่อ ของรากกับลำต้น หลังการปลูกควรพรวนดินบริเวณโคนต้นตอตา ให้สูง เพื่อมิให้โคนต้นตอตา เน่า เนื่องจากมีน้ำขัง หลังจากปลูกควรใช้เศษฟางข้าวหรือวัสดุ หาง่าย คลุมโคนต้นตอตา

การปลูกด้วยการติดตาในแปลง ต้นยางที่ปลูกจะมีระบบรากแข็งแรง มีความ เจริญเติบโตเสมอ 'ไม่' ต้องขุดถอนย้ายปลูก ต้นยางเปิดกรีดได้ไ้ในระยะเวลาใกล้เคียงกับการ ปลูก โดยใช้ต้นตอตาย การปลูกสร้างสวนยางโดยการติดตาในแปลงจะประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับ ความสมบูรณ์ของต้นกล้ายาง ความสมบูรณ์ของกิ่งตอตาย และความสามารถของคน ติดตอตาย มี ขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมพื้นที่ โดยไถพลิกดิน เก็บวัชพืชที่เหลือในพื้นที่ออกให้หมด ไถพรวนดิน เพื่อให้ดินร่วน หลังจากนั้นปักไม้ชะมบตามระยะปลูกที่กำหนดไว้
2. ขุดหลุมปลูก โดยขุดหลุมขนาด กว้างxยาวxลึก 50x50x50 เซนติเมตร ดินที่ขุด ควร แยกดินบนและดินล่างออกจากกัน ตากแดดไว้ประมาณ 10-15 วัน เมื่อดินแห้งแล้ว ย่อยดินชั้นบน ให้ร่วน กวาดใส่ครึ่งหนึ่งของหลุม สำหรับดินล่างเมื่อย่อยดีแล้ว ผสมกับปุ๋ย ทินฟอสเฟตในอัตรา 170-200 กรัมต่อหลุม ใส่ไว้ด้านบน
3. ปลูกเมล็ดยาง นำเมล็ดสดปลูกในหลุมที่เตรียมไว้ หลุมละ 3 เมล็ด ระยะห่าง ระหว่างเมล็ด 25 เซนติเมตร วางเมล็ดบนหลุม ควรใช้ไม้ปลายแหลมปักดินให้เป็นหลุม ลึก ประมาณ 3 เซนติเมตร วางเมล็ดลงในหลุมที่เจาะไว้ ให้ด้านบนของเมล็ดคว่ำลง หรือถ้า ปลูกด้วย เมล็ดงอกให้วางด้านรากงอกของเมล็ดคว่ำลง แล้วกลบดินให้มิดเมล็ด ต้นยางที่ได้ จากการเพาะ เมล็ดเรียกว่าต้นกล้ายาง

4. ติดตอตาย เมื่อต้นกล้ายางอายุ 6-8 เดือน หรือมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น

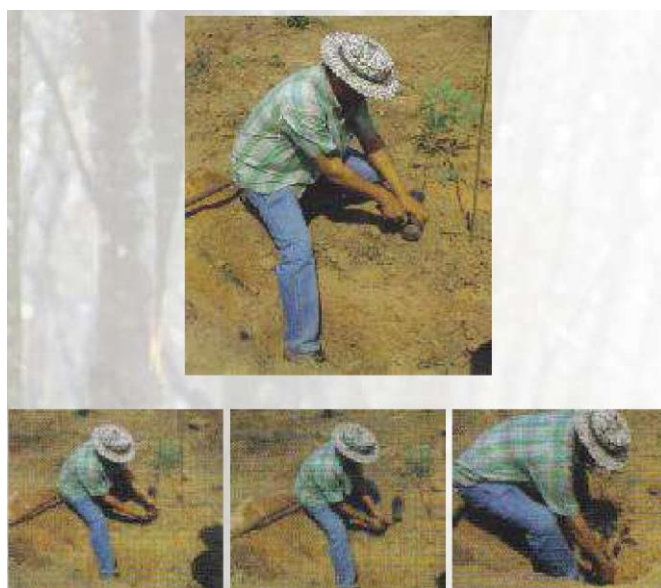
ไม่ต่ำกว่า 1 เซนติเมตร ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 10 เซนติเมตร ทำการติดตามพันธุ์ ที่ต้องการปลูก หลังจากติดตามแล้ว 21 วัน หากติดตามสำเร็จมากกว่า 2 ต้นต่อหลุม ให้ตัดยอด ต้นที่สมบูรณ์ที่สุดในระดับความสูง 10-15 เซนติเมตร เอียงเป็นมุม 45 องศาไปทางด้าน ตรงข้ามกับแผ่นตา หลังจากนั้น 1 เดือน หากตาของต้นที่ตัดยอดยังไม่แตก ก็ให้ทำการ พิจารณาตัดยอดต้นอื่นต่อไป หากตาของต้นยางที่ตัดแตกยอดออกมาแล้ว ก็ให้ถอนต้นต่อ ตายางต้นอื่น ๆ ออก เหลือต้นที่แตกตาเพียงต้นเดียวที่จะเจริญเติบโต

การปลูกด้วยยางชำลู่ มีวิธีการปฏิบัติดังนี้

- ปลูกในช่วงต้นฤดูฝน
- ใช้ต้นยางชำลู่ขนาด 1-2 นิ้วตร เลือกต้นที่นิ้วตรแก่เต็มที่ สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคและแมลงศัตรู
- ให้อยู่ต่อระหว่างรากกับตาอยู่ระดับปากหลุม
- ปลูกหันแผ่นตาไปทางตะวันตก เพื่อป้องกันอาการไหม้จากแสงแดด

บริเวณโคนต้น

- ใช้มีดเขี่ยดินออกประมาณ 2-3 เซนติเมตร นำไปวางบนหลุม แล้ว กรีดด้านข้างของถุงให้ขาดออกจากกัน แต่ยังไม่ดึงถุงออก กลบดินลงหลุมจนเกือบเต็มหลุม แล้วดึงถุงพลาสติกออก ระวังอย่าให้ดินในถุงพลาสติกแตก กลบดินจนเสมopakหลุม และ อัดดินให้แน่น โดยให้บริเวณ โคนต้นยางสูงกว่าเล็กน้อย เพื่อมิให้น้ำขัง
- หากต้นยางตายหลังปลูก ควรปลูกซ่อมก่อนหมดฤดูฝนอย่างน้อย 2 เดือน และไม่ควรปลูกซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 2 ปีขึ้นไป แต่ถ้าจะปลูกซ่อมควรใช้ต้นยางที่มีอายุ ใกล้เคียงกันในหลุมปลูก
- ก่อนเข้าฤดูแล้ง ควรใช้เศษพืชที่หาได้ในพื้นที่ กลุมบริเวณรอบโคนต้นยางรัศมี 50-80 เซนติเมตร ห่างจากต้นยางประมาณ 5-10 เซนติเมตร และควรใช้ปุ๋ยขาว 1 ส่วน ผสมน้ำ 2 ส่วน หมักแช่ทิ้งค้างคืนทาบริเวณ โคนต้นยางสูงขึ้นไปประมาณ 1 เมตร เพื่อป้องกันความรุนแรงของแสงแดด



มาตรฐานการเจริญเติบโตของต้นยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้กำหนดมาตรฐานความเจริญเติบโตของ ต้นยาง โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง ได้แก่ พันธุ์ยาง ที่ใช้ปลูก สภาพแวดล้อม การเลือกใช้วัสดุปลูก การบำรุงรักษาสวนยาง ดังนี้

หน่วย ะ เซนติเมตร

อายุ (ปี)	ขนาดลำต้นที่ความสูง 150 ซม. จากพื้นดิน		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
2	12	14	16
3	21	24	27
4	29	33	37
5	36	41	46
6	43	47	52

คุณลักษณะของต้นยางชำถุงทศ



- ขนาดของถุงที่ใช้ ควรมีความไม่น้อยกว่า 11x35 เซนติเมตร และเจาะรู รอบถุงในจำนวนที่เหมาะสมเพื่อระบายน้ำ
- ดินที่ใช้บรรจุถุงจะต้องมีลักษณะค่อนข้างเหนียว เพื่อไม่ให้ดินในถุงแตก เมื่อมีการขนย้าย
- ต้นตอตาที่นำมาชำถุงควรมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.9-2.5 เซนติเมตร และตಾಯางที่ติดต้องตรงตามพันธุ์ยางที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด
- เป็นเนต้นยางชำถุงที่ติดตาที่สมบูรณ์ และต้นยางปราศจากโรคยาง ทั้งใบ ลำต้น และราก มีความเจริญเติบโตไม่น้อยกว่า 1 ฉัตร และไม่เกิน 2 ฉัตร
- ต้นยางชำถุงที่ดีต้องมีฉัตรยอดที่แก่เต็มที และมีความสูงของต้นยาง จากรอยแตกตาถึงปลายยอด ไม่ควรน้อยกว่า 20 เซนติเมตร



การดูแลรักษา

การปลูกพืชคลุมดิน

พื้นที่ระหว่างแถวยางที่ไม่ปลูกพืชแซมยาง ควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว ในช่วงเวลาเดียวกันกับการปลูกยางหรือหลังปลูกยาง เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุป้องกันการชะล้าง พังทลาย และควบคุมวัชพืชและอย่าปล่อยให้เถาว์พืชคลุมพันต้นยาง

- ชนิดของพืชคลุมดินตระกูลถั่วที่แนะนำ คือ คาโลโปโกเนียม เช่น โตรซิมา เพอราเรีย ซีรูเลียม โดยเฉพาะซีรูเลียมทนต่อร่มเงาได้ดีไม่ตายในฤดูแล้ง จึงเหมาะสมสำหรับ ปลูกในพื้นที่แห้งแล้ง

- เตรียมเมล็ดพันธุ์โดยแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น (น้ำเดือด : น้ำ 2 : 1) 2 ชั่วโมง

- วิธีปลูกโดยหว่านหรือโรยเป็นแถว 2-3 แถว ระหว่างแถวยาง ห่างจากแถวยาง 1.0-1.5 เมตร

- ใส่ปุ๋ยบำรุงพืชคลุม โดยหว่านปุ๋ยหินฟอสเฟตในแถวพืชคลุมอัตรา 15 และ 30 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อพืชคลุมอายุ 2 และ 5 เดือน ตามลำดับ หลังจากนั้นหว่านฟอสเฟต ในบริเวณพืชคลุม อัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อพืชคลุมอายุ 9 เดือน และต่อไปปีละครั้ง



การคลุมโคน

ปลายฤดูฝน ควรคลุมบริเวณโคนต้นยาง เพื่อรักษาความชื้นในดินช่วงฤดูแล้ง โดยใช้ ฟางข้าวหรือเศษซากพืช ที่เหลือใช้จากการเกษตร คลุมบริเวณโคนต้นยางเป็นวงกลม ห่างจากโคน ต้นยาง 5-10 เซนติเมตร ให้มีรัศมีคลุมพื้นที่โคนต้นยางประมาณ 1 เมตร คลุมหนาประมาณ 10 เซนติเมตร ในกรณีที่สามารถหาวัสดุดังกล่าวได้ง่าย มีปริมาณมากและ แรงงานพอ ควรคลุมให้ ตลอดทั้งแถวจาก โคนต้นยางแผ่คลุมพื้นที่ออกไปข้างละ 1 เมตร วิธีนี้จะช่วยรักษาความชุ่มชื้น ในดินให้ดีขึ้นในช่วงฤดูแล้ง และยังช่วยป้องกันไม่ให้วัชพืชขึ้นใน แถวข้างอีกด้วย



การใส่ปุ๋ย

ระยะก่อนเปิดกรีด

- ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 20-8-20 ในเขตปลูกยางเดิม สูตร 20-10-12 ในดินร่วนเหนียว หรือ สูตร 20-10-17 ในดินร่วนทรายเขตปลูกยางใหม่ ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตราและเวลาใส่ปุ๋ย ตามอายุ ของต้นยาง
- ใส่ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 2 กิโลกรัมต่อต้นร่วมกับปุ๋ยเคมี ควรใส่ปุ๋ยอินทรีย์ก่อนใส่ ปุ๋ย เคมีอย่างน้อย 15 วัน เพื่อเป็นการปรับสภาพดิน
- ใส่ปุ๋ยโดยวิธีหว่านรอบต้นหรือโรยเป็นแถบ 2 ซ้ำต้นยาง บริเวณทรงพุ่ม ของใบ ยางแล้วคราดกลบ กำจัดวัชพืชราก่อนใส่ปุ๋ย (พื้นที่ลาดเทควรใส่ปุ๋ยโดยวิธีการขุดหลุม 2 จุด บริเวณ ทรงพุ่มของใบยาง แล้วกลบเพื่อลดการชะล้าง)
- ใส่ปุ๋ยในขณะที่ดินมีความชื้น ไม่ควรใส่ปุ๋ยในฤดูแล้งหรือมีฝนตกชุกติดต่อกัน หลายวัน

ระยะหลังเจดกรีด

- ควรใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ของดิน คำแนะนำทั่วไป คือ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 30-5-18 หรือสูตร 29-5-18 อัตรา 1 กิโลกรัมต่อต้นต่อปี แบ่งใส่ 2 ครั้ง ในช่วงต้นฤดูฝน และปลาย ฤดูฝน
- ใส่ปุ๋ยโดยวิธีหว่านหรือโรยเป็นแถบบริเวณระหว่างแถวขางแล้วกลบ



ตารางแสดงปริมาณธาตุอาหารหลักที่ยางพาราต้องการ

เขตปลูกยาง	ร/ เนื้อดิน	ปริมาณธาตุอาหาร (กก./ไร่/จ)			
		ไนโตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม	รวม
ยางก่อนเจดกรีด					
เขตปลูกยางเดิม	ดินร่วนเหนียว	7.0	2.8	7.0	16.8
	ดินร่วนทราย	9.6	3.9	9.6	23.1
เขตปลูกยางใหม่					
	ดินร่วนเหนียว	5.5	2.7	3.3	11.5
	ดินร่วนทราย	7.7	2.7	6.6	17.0
ยางหลังเจดกรีด					
ทุกเขตปลูกยาง	ดินทุกชนิด	22.8	3.8	13.7	40.3

หมายเหตุ ะ ต้นยาง 76 ต้น/ไร่

ตารางแสดงเวลาและอัตราปุ๋ยสูตรสำเร็จ 20-8-20

ที่ใช้กับยางพาราก่อนเบียดกรีด (เขตปลูกยางเดิม)

ปีที่	ฉายแสง (เดือน)	อัตราปุ๋ย	
		ดินร่วน (กรัม/ต้น)	ดินทราย (กรัม/ต้น)
1	2	50	60
	4	50	60
	6	70	90
	12	130	170
2	15	150	210
	18	150	210
	24	150	210
3	30	230	320
	36	230	320
4	42	240	330
	48	240	330
5	54	260	360
	60	260	360
6	66	270	370

หมายเหตุ ะ เวลาใส่ปุ๋ยอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความชื้นในดิน

ตารางที่ 6 เวลาและอัตราปุ๋ยเคมีสูตรสำเร็จ 20-10-12 ในดินร่วนเหนียว หรือ 20-10-17 ในดินร่วนทราย ที่ใช้กับยางพาราก่อนเบ็ดกรีด (เขตปลูกยางใหม่)

ปีท	ร	ลิ่งร้างบงรียว (กรัม/ต้น)	ร (กรัม/ต้น)
1	1	60	100
	6	60	100
	12	100	100
	18	110	203
	24	120	202
	30	180	210
	36	180	210
	42	180	243
	48	180	242
	54	200	283
	60	200	282
	6	72	329
6 y ₂	78	200	329

หมายเหตุ ะ เวลาใส่ปุ๋ยอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความชื้นในดินแหล่งปลูกยางใหม่ ควรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี

ตารางที่ 6 เวลาและอัตราปุ๋ยเคมีสูตรสำเร็จ 20-10-12 ในดินร่วนเหนียว หรือ 20-10-17 ในดินร่วนทราย ที่ใช้กับยางพาราก่อนเบ็ดกรีด (เขตปลูกยางใหม่)

33

การผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง

- เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการใส่ปุ๋ยหรือเป็นทางเลือกในการใส่ปุ๋ยเคมี หากเกษตรกร ไม่สามารถหาสูตรปุ๋ยที่แนะนำในท้องตลาด เกษตรกรสามารถใส่ปุ๋ยที่มีสูตรใกล้เคียงหรือผสม ปุ๋ยเคมีใช้เอง
- แม่ปุ๋ยที่นำมาใช้ในการผสมเคมี ได้แก่ ปุ๋ยไดแอมโมเนียมฟอสเฟต (18-46-0) ยูเรีย (46-0-0) และปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ (0-0-60) แสดงปริมาณแม่ปุ๋ยที่ใช้ในการผสมปุ๋ย สูตรต่าง ๆ จำนวน 100 กิโลกรัม

ตารางแสดงปริมาณแม่ปุ๋ยและสารตัวเติม (กิโลกรัม) ในการผสมปุ๋ยตามคำแนะนำ น้ำหนัก 100 กิโลกรัม

สูตรปุ๋ย	ไดแอมโมเนียมฟอสเฟต 18-46-0	ยูเรีย 46 0-0	โพแทสเซียมคลอไรด์ 0-0-60	สารตัวเติม ทราย/ดินร่วน
20-8-20	18	38	34	10
20-10-12	22	36	20	22
30-5-18	10	60	30	
20-10-17	22	35	28	15

หมายเหตุ ะ เวลาผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง ไม่จำเป็นต้องใส่สารตัวเติม

การใส่ปุ๋ยเคมีสูตรสำเร็จในสวนยาง

ปุ๋ยเคมีแบบอัดเม็ด หรือปุ๋ยคอมปาวด์ เป็นการนำเอาแม่ปุ๋ยอาจเป็นของแข็งหรือของเหลวก็ได้ ถ้าเป็นของแข็งนำมาบดให้ละเอียดเสียก่อน จากนั้นนำปุ๋ยที่เตรียมไว้มาเติม สารเสริม และสารเพิ่มน้ำหนัก (Fillers) เพื่อให้น้ำหนักครบตามที่ต้องการแล้วนำไปป็นเม็ด ด้วยเครื่องจักร เหมือนกับการผลิตวิตามินรวม ซึ่งต้องควบคุมให้มีสารอาหารเท่ากันทุกเม็ด และมีเรื่องของเทคโนโลยีการเคลือบเม็ด การลดความชื้นรวมอยู่ด้วย ดังนั้น ปุ๋ยป็นเม็ดจึงมี ต้นทุนการผลิตที่สูงกว่ามาก แต่จะได้ธาตุอาหารที่ครบถ้วน ซึ่งมีปริมาณของธาตุอาหาร ที่สม่ำเสมอในแต่ละเม็ด เหมาะสำหรับนำไปใช้กับดินที่ขาดธาตุอาหารในปริมาณมาก ๆ ขณะที่ปุ๋ยแบบเบลาคัฒลนั้นมีจุดอ่อนที่ผลิตง่าย จนเกิดปัญหาเรื่องปุ๋ยปลอมมากมาย

ตารางแสดงเวลาและอัตราปุ๋ยเคมีผสมใช้เอง 20-10-12
ที่ใช้กับยางพาราก่อนเปิดกรีด (เขตปลูกยางใหม่)

ปีที่	ลายยาง จ	อัตราปุ๋ยเคมีรวม จ	อัตราปุ๋ยเคมีทราย จ
1	2	30	60
	4	60	80
	6	60	80
	12	120	150
2	15	140	180
	18	140	190
	24	140	190
3	30	210	290
	36	210	290
4	42	220	300
	48	220	300
5	54	240	330
	60	240	330
6	66	250	340

หมายเหตุ เวลาใส่ปุ๋ยอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความชื้นในดิน

ตารางแสดงเวลาและอัตราปุ๋ยเคมีผสมใช้เอง 20-8-20
ที่ใช้กับยางพารา ก่อนเบียดกรีด (เขตปลูกยางเดิม)

จที่	อายุยาง (เดือน)	อัตราปุ๋ย (กรัม/ตัน)
1	1	50
	6	70
	12	80
2	18	90
	24	100
3	30	140
	36	140
4	42	140
	48	140
5	54	160
	60	160
6	66	160
	72	160
6 y ₂	78	160

หมายเหตุ : เวลาใส่ปุ๋ยอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความชื้นในดิน แหล่งปลูกยางใหม่ควรใช้ ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี

ตารางแสดงเวลาและอัตราปุ๋ยเคมีผสมใช้เอง 20-10-12
ที่ใช้กับยางพาราก่อนเปิดกรีด (เขตปลูกยางใหม่)

36

ตารางแสดงปริมาณธาตุอาหารที่แนะนำให้ใส่แก่'ต้นยางหลังเปิดกรีดตามค่าวิเคราะห์ดิน

แบบ	ค่าวิเคราะห์ดิน			ปริมาณธาตุอาหาร (กก./ไร่/ปี)		
	ไนโตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม	ไนโตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม
1	<0.11	<11	<40	22.8	7.6	18.2
2	<0.11	<11	>40	22.8	7.6	13.7
3	<0.11	>11	<40	22.8	3.8	18.2
4	<0.11	>11	>40	22.8	3.8	13.7
5	0.11-0.25	<11	<40	16.7	7.6	18.2
6	0.11-0.25	<11	>40	16.7	7.6	13.7
7	0.11-0.25	>11	<40	16.7	3.8	18.2
8	0.11-0.25	>11	>40	16.7	3.8	13.7
9	<0.25	<11	<40	11.4	7.6	18.2
10	<0.25	<11	>40	11.4	7.6	13.7
11	<0.25	>11	<0	11.4	3.8	18.2
12	<0.25	>11	>40	11.4	3.8	13.7

การตัดแต่งกิ่ง

การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นในช่วงยางอ่อน เป็นการเตรียมพื้นที่บริเวณลำต้นให้มีพื้นที่กรีดยางได้มาก ให้สามารถกรีดยางได้ไม่น้อยกว่า 20 ปี มีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้

- ตัดแต่งกิ่งในช่วงต้นฤดูฝน และปลายฤดูฝน
- ตัดกิ่งแขนงให้ชิดลำต้นในระดับประมาณ 2 เมตร
- ไม้โน้มต้นยางลงมาตัดแต่ง เพราะจะทำให้เปลือกแตก น้ำยางไหลหรือหักได้
- ใช้ปูนขาว หรือปูนแดงหรือลี้ทาบริเวณแผลที่ตัด



การสร้างทรงพุ่ม

ในกรณีที่ต้นยางไม่แตกกิ่ง ให้ทำการสร้างทรงพุ่ม ดังนี้

- สร้างทรงพุ่มที่ระดับความสูง 2.00-2.50 เมตร
- ถ้าต้นยางสูงไม่มากนัก ให้ใช้วิธีคุมยอดหรือวิธีสวมยอด แต่ถ้าต้นยางสูงมาก และส่วนลื่น้ำตาล สูงเกิน 2.50 เมตร ให้ใช้วิธีควั่นที่ระดับประมาณ 2.20 เมตร
- ห้ามใช้วิธีตัดยอด แต่ถ้าต้องเลี้ยพุ่มให้มีแขนงยอด โดยวิธีตัดทอนแขนงข้าง 3-5 กิ่ง ให้เจริญเติบโตต่ำกว่าแขนงยอด เพื่อป้องกันทรงพุ่มหักและกิ่งแตกเป็นกระจุก
- ถ้ามีแขนงแตกที่ระดับ 2.0-2.5 เมตร แล้วไม่จำเป็นต้องสร้างทรงพุ่มกับต้นยางต้นนั้นอีก

การทำแนวป้องกันไฟ

- ก่อนเข้าฤดูแล้ง แนะนำให้ปราบวัชพืชบริเวณแถวข้างและระหว่างแถวข้าง
- กำจัดวัชพืชรอบแนวสวนเป็นแนวกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร และเก็บเศษวัชพืช ออกให้หมด
- กรณียางที่ถูกไฟไหม้เล็กน้อย แนะนำให้ใช้ปูนขาวทาลำต้นทันที เพื่อป้องกัน ความร้อนจากแสงแดด โรค และแมลงที่อาจเข้าทำลายได้
- ลำต้นยางในสวนได้รับความเสียหายจากไฟไหม้เกินร้อยละ 40 ของต้นยาง ทั้งหมด จนไม่อาจรักษาหน้ายางได้ ควรปลูกใหม่ทั้งแปลง



การไถพรวนกำจัดวัชพืช

การไถพรวน เพื่อกำจัดวัชพืชระหว่างแถวข้าง ไถได้ในช่วงยางอายุ 2-3 ปี โดยไถ ลึก 15 เซนติเมตร และห่างจากแถวข้างประมาณ 1-1.5 เมตร ควรไถก่อนวัชพืชออกดอก การไถพรวน อาจไถ 2-3 ครั้ง ขึ้นกับชนิดและปริมาณวัชพืช

การป้องกันรอยไหม้จากแสงแดด

- ต้นยางที่ปลูกในเขตแห้งแล้ง มักปรากฏรอยไหม้จากแสงแดด ซึ่งเกิดจากการที่เนื้อเยื่อส่วนนั้นรับแสงแดดเป็นเวลานานติดต่อกัน จนเซลล์เนื้อเยื่อเสียหาย ไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้
- ก่อนเข้าช่วงแล้งควรใช้ปูนขาว 1 ส่วน ผสมกับน้ำ 2 ส่วน หมักแช่ทิ้งค้างคืน ทาตั้งแต่บริเวณโคนต้นส่วนที่เป็นสีน้ำตาลสูงขึ้นมาถึงส่วนที่เป็นสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกัน ความรุนแรงของแสงแดด



อาการเปลือกแห้งของต้นยางและการป้องกัน

อาการเปลือกแห้งของต้นยาง คือ การที่ต้นยางแสดงอาการผิดปกติ โดยหลังจาก กรีด อาจมีน้ำยางไหลออกมาเพียงเล็กน้อยหรือไม่ไหลเลย อาการแบบนี้ยังสามารถเกิดขึ้นกับ ต้นยางที่ยังไม่ได้เปิดกรีด การเกิดอาการเปลือกแห้งนี้ไม่ได้เกิดจากสาเหตุของเชื้อโรค จึงไม่ ถ่ายทอดจาก ต้นสู่ต้น แต่เป็นการปกติทางสรีรวิทยา โดยมีสาเหตุหลักมาจากพันธุกรรม ระบบ กรีด การใช้ สารเคมีเร่งน้ำยาง สภาพแวดล้อม รวมทั้งดินที่ปลูก ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยใดปัจจัย หนึ่งหรือ หลายปัจจัยร่วมกัน

ในปัจจุบันได้มีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ในทุกเขตปลูกยางมีอัตราการแสดง อาการเปลือกแห้ง เฉลี่ยร้อยละ 2-27 และมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ



การเกิดอาการเปลือกแห้ง

1. อาการเปลือกแห้งแบบชั่วคราว เป็นอาการที่ต้นยางให้ผลผลิตน้ำยางลดลงมาก จะเกิดขึ้นกับต้นยาง จำนวนมากในแปลงเดียวกัน ซึ่งอาจจะเกิดจากการกรีดถี่ การใช้สารเคมี เร่งน้ำ ยางไม่เหมาะสม หรือสภาพแวดล้อมที่แห้งแล้งเกินไป เมื่อพักการกรีดระยะหนึ่ง มีการ บำรุงรักษา ต้นยางและมีฝนตกตามฤดูกาล อาการผิดปกตินี้ก็หายไ

2. อาการเปลือกแห้งแบบถาวร เป็นอาการที่ต้นยางให้ผลผลิตน้ำยางน้อยมาก หรือไม่ให้ผลผลิตเลย พบในบางต้นเท่านั้น อาจเป็นต้นเดี่ยวหรือหลายต้นติดต่อกัน ซึ่งพบได้ ใน 2 ลักษณะ คือ

- เกิดขึ้นบริเวณใต้รอยกรีดลูกกลมลงไปถึงบริเวณเท้าช้าง ลักษณะนี้พบมากในเขตปลูกยางเดิม
- เกิดจากบริเวณเท้าช้างลูกกลมขึ้นไปด้านบน ลักษณะนี้พบมากในเขตแห้งแล้ง

การรักษาต้นยางที่แสดงอาการเปลือกแห้ง

มีการพยายามศึกษาวิธีการรักษาต้นยางที่แสดงอาการเปลือกแห้งแบบถาวร ในหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย วิธีดำเนินการค่อนข้างยุ่งยาก ค่าใช้จ่ายสูง แต่ให้ผลระยะหนึ่ง เท่านั้น อาการเปลือกแห้งก็เกิดขึ้นอีก จึงเน้นที่การป้องกันจะได้ผลกว่า

การป้องกันการเกิดอาการเปลือกแห้ง

1. เมื่อสังเกตพบความผิดปกติในการให้น้ำยางของต้นยาง เช่น น้ำยางหยุดไหล เป็นระยะบนหน้ากรีด ควรหยุดกรีดสักระยะหนึ่ง หรือปรับระบบกรีดใหม่ เพื่อให้ต้นยาง มีระยะเวลาเพียงพอสำหรับการสร้างน้ำยางขึ้นมาทดแทน
2. ดินปลูกยางพาราที่มีอินทรีย์วัตถุต่ำ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว หรือใช้ปุ๋ยอินทรีย์ทั้งในรูปปุ๋ยหมัก ร่วมกับปุ๋ยเคมี เพื่อช่วย ในการปรับปรุงโครงสร้างของดินให้ดีขึ้น
3. ไม่ควรเปิดกรีดต้นยางที่ขนาดเล็ก หรือใช้ระบบกรีดถี่กับสวนยางที่อยู่ในเขต ที่มีปริมาณน้ำฝนจำกัด และควรหยุดกรีดยางในระยะที่ต้นยางมีการผลิใบใหม่
4. สวนยางที่ใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ควรเป็นต้นยางที่เจริญเติบโตดี ต้นโต เปลือกหนา และระบบกรีดที่มีวันหยุด ไม่ควรใช้สารเคมีเร่งน้ำยางกับพันธุ์ยางที่มีการตอบสนอง ต่อสารเคมี เร่งน้ำยางน้อย ได้แก่ พันธุ์ BPM 24, พันธุ์ PB 235, พันธุ์ PB 255, พันธุ์ PB 260, พันธุ์สถาบันวิจัย ยาง 250 และพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 นอกจากนี้ควรหลีกเลี่ยงการใช้ สารเคมีเร่งน้ำยางในช่วง แล้ง ช่วงที่ต้นยางผลัดใบ และผลิใบใหม่ ช่วงอากาศหนาว ซึ่งน้ำยาง จะไหลนานกว่าปกติอยู่แล้ว โดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สุขลักษณะและความสะอาด

- กำจัดวัชพืช เพื่อไม่ให้แย่งน้ำ อาหาร แสงแดด ของต้นยาง หรือเป็นแหล่งอาศัยของโรค แมลง หรือสัตว์มีพิษอื่น ๆ
- หลังการตัดแต่งกิ่ง ควรนำกิ่งที่ตัดทิ้งออกไปนอกสวนหรือทำลาย
- เศษวัสดุ ภาชนะบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้งานไปสวนแล้ว ควรกำจัด หรือทำลาย

ให้ถูกวิธี

- อุปกรณ์เครื่องใช้ ต้องทำความสะอาด และเก็บให้เรียบร้อยหลังการใช้งาน หากชำรุด ควรซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี พร้อมจะใช้งานได้อย่างปลอดภัย
- เก็บรักษาปุ๋ย สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชไว้ในที่ปลอดภัย ห่างไกลจากอาหาร แหล่งน้ำ ที่อยู่อาศัย และสัตว์เลี้ยง
- ดูแลรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ รวมทั้งโรงเรือน หรือ โรงงาน ที่ใช้ในการผลิต แปรรูปยาง ได้แก่ มีดกรีดยาง ถังเก็บน้ำยาง ตะกวด จักรรีด เครื่องใช้อื่น ๆ จะต้องทำความสะอาดก่อน และหลังการใช้งานเก็บให้เรียบร้อย ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดีใช้ได้อย่างปลอดภัย ตลอดจนการเก็บยางแผ่น เพื่อรอจำหน่ายอย่างถูกวิธี



ศัตรูของยางพาราและการป้องกันกำจัด

โรคที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

โรคใบร่วงและฝักเน่า



สาเหตุ เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา (Phytophthora sp.)

ลักษณะอาการ ใบร่วง ก้านใบชำสีดำมีน้ำยางเกาะติดอยู่ ฝักยางจะเน่าดำและไม่แตก
ร่วงจากต้น

การแพร่ระบาด ระบาดมากในพื้นที่ที่มีฝนตกชุก และความชื้นสูง หรือพื้นที่ที่อยู่
ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม

การป้องกันกำจัด

- ปลูกรยางพันธุ์ต้านทานโรค
- ตัดแต่งกิ่งและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียน เพื่อลดความชื้น และความ
รุนแรงของโรค

- ใช้สารป้องกันกำจัดโรค (แสดงในตาราง)

โรคราแป้ง



สาเหตุ เกิดจากเชื้อราออยเดียม (*Oidium heveae*)

ลักษณะอาการ ใบอ่อนร่วง ใบที่ไม่ร่วงแผ่นใบจะมีแผลขนาดไม่แน่นอน มีปุยเชื้อราสีขาวเทาปกคลุมอยู่ ต่อมาแผลจะเป็นรอยด่างสีเหลืองซีด และกลายเป็นสีน้ำตาล ดอกยางมีปุยเชื้อราปกคลุมก่อนที่จะดำแล้วร่วง

การแพร่ระบาด ระบาดมากในพื้นที่สภาพแวดล้อมกลางวันร้อน กลางคืนเย็นชื้น ตอนเช้ามีหมอก และเป็นช่วงที่ต้นยางผลิใบใหม่ **การป้องกันกำจัด**

- ปลุกยางพันธุ์ต้านทานโรค
- ใช้สารป้องกันกำจัดโรค (แสดงในตาราง)

โรคใบจุดก้างปลา



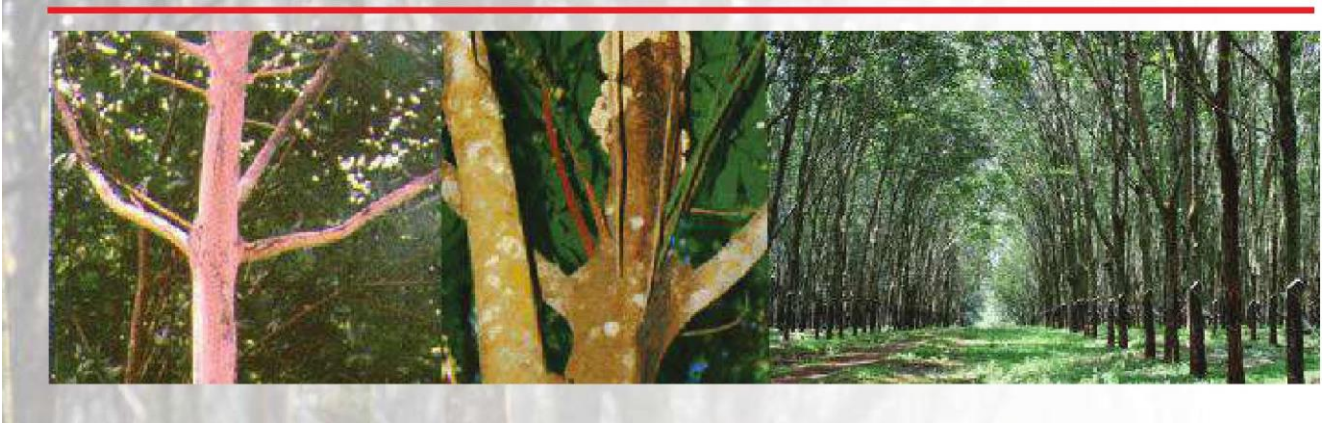
สาเหตุ เกิดจากเชื้อราคอรินเนสฟอรา (*Corynespora cassiicola*)

ลักษณะอาการ แผลบนใบมีสองลักษณะ เป็นจุดกลมทึบ สีน้ำตาลดำ ขอบแผล สีเหลือง และแผลลายก้างปลา ต่อมาใบจะร่วง สำหรับแผลบนกิ่งก้านเป็นรูปยาวรีตามตาม ความยาวของกิ่งก้าน กลางแผลจะซำ ต่อมากิ่งก้านจะแห้งตาย

การแพร่ระบาด ระบาดในพื้นที่ทั่วไป เฉพาะแหล่งที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสม จะระบาดมากในช่วงฤดูฝน การป้องกันกำจัด

- ปลุกยางพันธุ์ต้านทานโรค
- ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียน เพื่อลดความชื้น และ ความรุนแรงของโรค
- ไม่ควรปลูกงา ถั่วเหลือง และมะละกอ ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค เนื่องจาก เป็นพืชอาศัยของโรค
- ใช้สารป้องกันกำจัด (แสดงในตาราง)

โรคราสีชมพู



สาเหตุ เกิดจากเชื้อราคอร์ตีเซียม (*Corticium salmonicolor*)

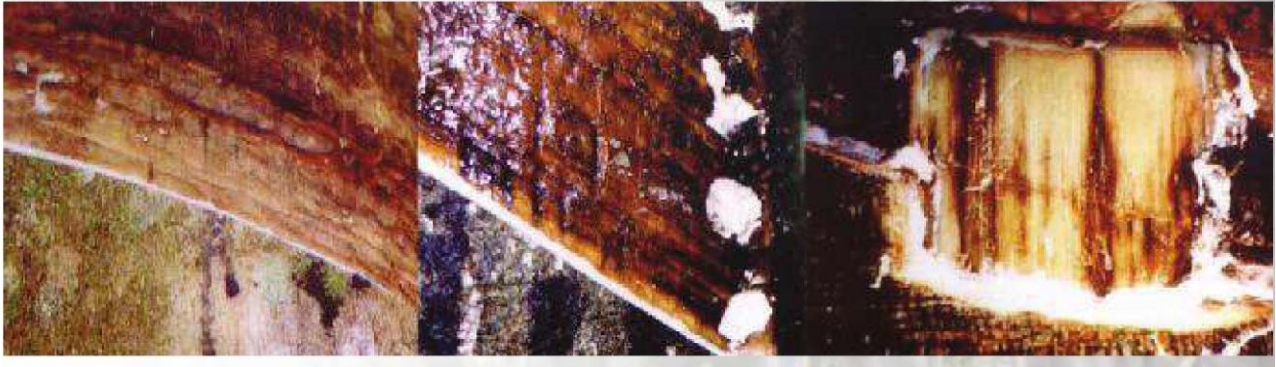
ลักษณะอาการ บริเวณที่ถูกทำลายจะเป็นรอยปริ มีน้ำยาง'ไหล'ซึมเป็นทางยาว และมีเส้นใยสีขาวคล้ายใยแมงมุมปกคลุม เมื่อเชื้อราเจริญลุกลามเข้าถึงเนื้อไม้ จะเห็นผิวเปลือกเป็นแผ่นสีชมพู และมีกิ่งใหม่แตกออกบริเวณใต้รอยแผล

การแพร่ระบาด ระบาดในพื้นที่ทั่วไปเฉพาะแหล่งที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสม ระบาดในช่วงฤดูฝน

การป้องกันกำจัด

- ปลุกยางพันธุ์ต้านทานโรค
- ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้!่งเตียน เพื่อลดความชื้น และ ความรุนแรงของโรค
- ต้นที่เป็นโรคให้ตัดส่วนที่เป็นโรคให้ต่ำกว่ารอยแผล 2-3 นิ้ว เผาส่วนที่เป็นโรค ทาสารป้องกันโรค เคลือบรอยแผลที่ตัด
- ใช้สารป้องกันกำจัดโรค (แสดงในตาราง)

โรคเส้นดำ



สาเหตุ เกิดจากเชื้อราไฟทอปโทรา (Phytophthora botryose และ p. palmivora)

ลักษณะอาการ บริเวณเหนือรอยกรีดเป็นรอยขีด ต่อมาเป็นรอยปุ่มขยายตัวตาม แนวขนานกับลำต้น เมื่อเดือนเปลือกออกให้สีถึงเนื้อไม้ จะเห็นลายเส้นสีดำบนเนื้อไม้

การแพร่ระบาด ระบาดในพื้นที่ทั่วไป เฉพาะแหล่งที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสม จะระบาดมากในช่วงฤดูฝน **การป้องกันกำจัด**

- ปลุกยางพันธุ์ต้านทานโรค
- ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียน เพื่อลดความชื้นและความรุนแรงของโรค
- ไม่ควรเปิดกรีดยางในช่วงฤดูฝนเพื่อป้องกันการเกิดโรคเส้นดำ
- ใช้สารป้องกันกำจัดโรค (แสดงในตาราง)

โรครากขาว



สาเหตุ เกิดจากเชื้อราริจิโดโพรัส ลิกโนซัส (Rigidoporus Lignosus)

ลักษณะอาการ พุ่มใบมีสีเหลืองบางส่วนหรือทั้งต้น เมื่อขูดดูรากจะพบเส้นใยสีขาว ปลายแบน เกาะติดอยู่บนผิวยาก เมื่อเส้นใยแก่จะกลมมนสีเหลืองซีด มีดอกเห็ดเกิดบริเวณ โคน ต้น ลักษณะเป็นแผ่นแข็งครึ่งวงกลมแผ่นเดียวหรือซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ผิวด้านบนของ ดอกเห็ด เป็นสีเหลืองส้ม โดยมีเส้นใยและอ่อนเรียงสลับกันเป็นวง ผิวด้านล่างเป็นสีส้มแดง หรือน้ำตาล ขอบดอกเป็นสีขาว

การแพร่ระบาด ระบาดในพื้นที่สวนยางปลูกใหม่ หลังจากโค่นต้นไม้ในป่าที่เป็น แหล่งโรค และระบาดมากในช่วงฤดูฝน มักพบในบางพื้นที่เขตปลูกยางเดิม

การป้องกันกำจัด

- พื้นที่ที่มีการระบาดของโรคไม่ควรปลูกพริกชี้หนู มะเขือเปราะ มะม่วงเทศ มัน ลำปะหูลัง น้อยหน่า ลองกอง สะตอ จำปาตะ สะเดา เทียม ทั้ง และทุเรียน เพราะเป็น พืชอาศัย ของโรค

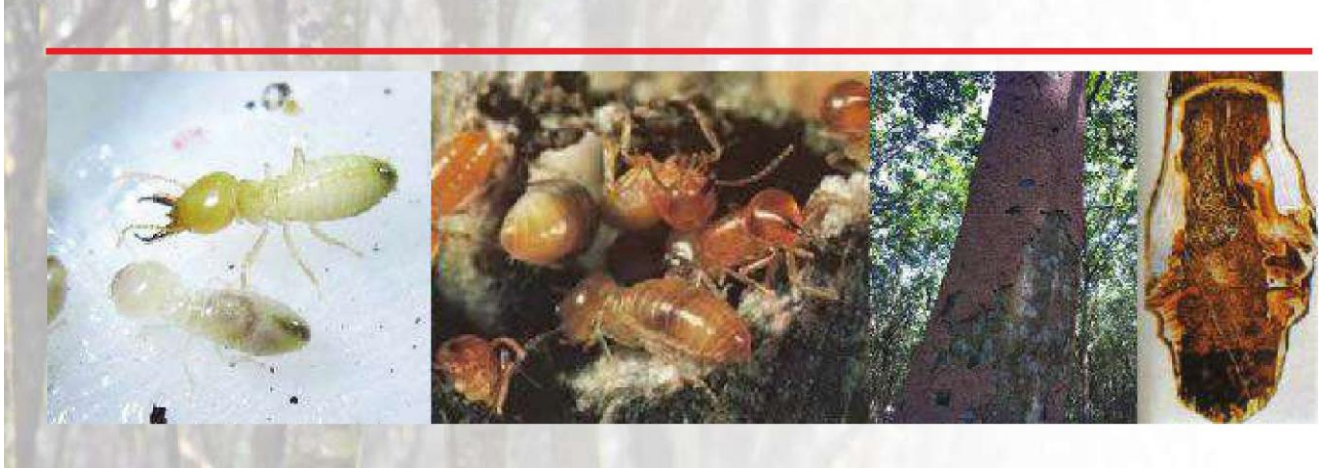
- ขุดคูล้อมรอบต้นยางที่เป็นโรค ไม่ให้รากยางที่เป็นโรคสัมผัสกับรากที่ไม่เป็นโรค ใช้สารป้องกันกำจัดโรค (แสดงในตาราง)

ตารางแสดงการใช้สารป้องกันกำจัดโรคยางพารา

โรค	สารป้องกันกำจัดโรคพืช	อัตราการให้ทุก ๆ ลิตร	วิธีการใช้ตลอดระยะเวลา
โรคใบร่วงและฝักเน่า	เมทาแลกซิล (35% เอสดี) ฟอสฟิธาล-อะลูมิเนียม (80% ดับบลิวพี)	40 กรัม 40 กรัม	ต้นยางอายุน้อยกว่า 2 ปี ให้พ่นพุ่มใบ ก่อนฤดูกาลโรคระบาดทุก 7 วัน
โรคราแป้ง	เมโนมิล (50% ดับบลิวพี)	20 กรัม	ต้นยางอายุน้อยกว่า 2 ปี ให้พ่นพุ่มใบ ตั้งแต่เริ่มผลิใบอ่อนทุก 7 วัน
โรคใบจุด ก้างปลา	ไตรดีมอร์ฟ (75% อีซี) เมโนมิล (50% ดับบลิวพี)	10 มิลลิลิตร 40 กรัม	
โรคราสีชมพู	เมโนมิล (50% ดับบลิวพี) ไตรดีมอร์ฟ (75% อีซี)	2,000-4,000 กรัม 1,200-2,400 มิลลิลิตร	ชุดเปลือกบริเวณแผลออก แล้วทาด้วย สารเคมีทุก 7 วัน
โรคเส้นดำ	เมทาแลกซิล (35% เอสดี) ออกซาไดซัล+แมนโคเซบ (10%+56% ดับบลิวพี) ฟอสฟิธาล-อะลูมิเนียม (80% ดับบลิวพี)	280 กรัม 20 มิลลิลิตร 100 กรัม	พ่นหรือทาหน้ากรีดยางทุก 7 วัน
โรครากขาว	ไซโปรโคนาโซล (10% เอสแอล) ไตรดีมอร์ฟ (75% อีซี) โพรพิโคนาโซล (25% อีซี)	100-200 มิลลิลิตร (10-20 มิลลิลิตร/น้ำ/2ลิตร/ต้น) 100-200 มิลลิลิตร (10-20 มิลลิลิตร/น้ำ/2 ลิตร/ต้น) 200 มิลลิลิตร (30 มิลลิลิตร/น้ำ/3ลิตร/ต้น) 66-100 กรัม (10-15 กรัม/น้ำ/3 ลิตร/ต้น)	ชุดดินรอบโคนต้นเป็นร่องกว้างและลึก ประมาณ 10-15 เซนติเมตร แล้วราด สารเคมีลงในร่องต้นละ 2-3 ลิตร ทุก 6 เดือน

แมลงศัตรูที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

ปลวก



ลักษณะและการทำลาย ปลวกกัดกินรากยาง และภายในลำต้นจนเป็นโพรง ทำให้

พุ่มใบของต้นยางมีสีเหลืองผิดปกติ และอาจทำให้ต้นยางตายได้

การป้องกันกำจัด ใช้สารป้องกันกำจัดแมลง (แสดงในตาราง)

หนอนทราย



ลักษณะและการทำลาย เป็นตัวอ่อนของด้วงชนิดหนึ่ง มีรูปร่างเหมือนตัวซีลีขาว จะกัดกินรากยาง ทำให้พุ่มใบของต้นยางมีสีเหลืองผิดปกติ เมื่อขุดดูรากจะเห็นรอยถูกกัดกิน รอบ ๆ รากแก้วจนถึงโคนต้น ทำให้ต้นยางตายเป็นหย่อม ๆ พบมากในแปลงต้นกล้ายาง ที่ปลูกลงในดินทราย

การป้องกันกำจัด ใช้สารป้องกันกำจัดแมลง (แสดงในตาราง)

ตารางแสดงการใช้สารป้องกันกำจัดโรยางพารา

ตารางแสดงการใช้สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูยางพารา

แมลงศัตรูพืช	สารป้องกันกำจัด	อัตราการใช้/ไร่ 20 ลิตร	วิธีการใช้/ข้อควรระวัง
ปลวก	ฟิโพรนิล (5% เอสซี)	80 มิลลิลิตร	ราดรอบต้นยางที่ถูกปลวกทำลาย และต้นข้างเคียง ต้นละ 1-2 ลิตร
หนอนทราย	ฟิโพรนิล (5% เอสซี) คาร์โบซัลเฟน (20% อีซี)	80 มิลลิลิตร 40-80 มิลลิลิตร	ราดรอบต้นยางที่ถูกหนอน ทราย กัดกินลำต้นและต้น

1/ ในวงเล็บ คือ เปอร์เซ็นต์สารออกฤทธิ์และสูตรของสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช



ตารางแสดงการใช้สารป้องกันและกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

วัชพืชและการป้องกันกำจัด

การป้องกันกำจัดวัชพืชควรใช้แรงกล แต่หากมีวัชพืชหนาแน่นจำเป็นต้องใช้สารเคมี

วัชพืชฤดูเดียว เป็นวัชพืชที่ครบวงจรชีวิตภายในฤดูเดียว ส่วนมากขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด

- วัชพืชประเภทใบแคบ มีลักษณะที่เห็นได้ชัดคือ ใบจะเรียวยาว เส้นใบจะขนานกัน ระบบรากเป็นรากฝอยไม่มีรากแก้ว ได้แก่ หญ้าตีนนก หญ้าตีนกา หญ้าตีนกลม หญ้าตีนติด หญ้าใบไผ่ หญ้ามาเลเซีย หญ้าหวาย

- วัชพืชประเภทใบกว้าง ลักษณะที่เห็นเด่นชัดคือ เส้นใบแตกเป็นร่างแห ระบบรากมีทั้งรากแก้วและรากฝอย ได้แก่ หญ้าเขมร สาบแรังสาบกา หญ้ายาง

วัชพืชข้ามปี เป็นวัชพืชที่ส่วนมากขยายพันธุ์ด้วยต้น ราก เหง้า หัว และไหล ได้ดีกว่า การขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด

เฟิร์น เป็นพืชชั้นต่ำขยายพันธุ์ด้วยสปอร์ ไม่มีดอกไม่มีเมล็ด ใบอ่อนจะม้วนงอ ลำต้น เป็นเหง้า ได้แก่ ลิเกา โชน ผักกูด ต้นสามร้อยยอด

การป้องกันกำจัด

- ไถและพรวนดินอย่างน้อย 2 ครั้ง
- เก็บเศษซากวัชพืชออกให้หมดหลังการพรวนดิน
- ใช้แรงงานชุด ถาก ดाय หรือตัดวัชพืชที่ขึ้นในแถวยาง และควรทำก่อนวัชพืช ออกดอก ใช้วัสดุคลุมดิน โดยนำวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ เช่น เปลือกถั่ว ฟางข้าว ชังข้าวโพด หรือ กระดาษหนังสือพิมพ์ คลุมโคนต้นยางเฉพาะต้น หรือตลอดแถว เว้นระยะพอควรไม่ชิด โคนต้นยาง
- ปลุกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว ห่างจากแถวยางประมาณ 2 เมตร
- ใช้สารพ่นสารกำจัดวัชพืชตามคำแนะนำ (แสดงในตาราง)

วัชพืช	สารป้องกันกำจัดวัชพืช	อัตราการใช้ไร่	m, (sm V
วัชพืชทุกชนิด ² ยกเว้นหญ้าคา	พาราควอต (27.6% เอสแอล)	400 มิลลิลิตร	•ใช้กำจัดวัชพืชใบแคบ และใบ กว้าง ฟัน วัชพืชอายุอ่อน ระวังอย่าให้สัมผัสส่วน ยอด หรือส่วนที่มีสีเขียวของพืชปลูก
	ไกลโฟเซต (48% เอสแอล)	200 มิลลิลิตร	•ใช้กำจัดวัชพืชใบแคบ ใช้ผสมน้ำ สะอาด และเครื่องพ่นชนิดที่ทำจาก อลูมิเนียม ทองเหลือง ทองแดง สแตนเลส หรือ พลาสติกเท่านั้น
หญ้าคา ³	ไกลโฟเซต (48% เอสแอล)	750-1,000 มิลลิลิตร	•อัตราที่แนะนำขึ้นกับความหนาแน่นของ วัชพืช

หมายเหตุ

- 1 ใน (วงเล็บ) คือ เปอร์เซ็นต์สารออกฤทธิ์และสูตรของสารป้องกันกำจัดวัชพืช
- 2 ใช้น้ำอัตรา 50 ลิตร/ไร่
- 3 ใช้น้ำอัตรา 100 ลิตร/ไร่